

grænser. Men det, jeg kan se, er, at den danske statsminister har et meget stort medansvar for, at vi er blevet kastebold, fordi han ikke på et tidligt tidspunkt etablerede en ansvarlig krisestyring.

Tilsyneladende ville statsministeren hellere have en indenrigspolitisk konflikt mellem en statsminister, der – påstår han selv – står vagt om ytringsfriheden, over for nogle muslimske – i gåseøjne – barbarer, der ikke gør det. Statsministeren gjorde det for at kunne fortsætte en fremmedfjendsk dagsorden, for at tilfredsstille fru Pia Kjærsgaard og for at tilfredsstille et bagland, han troede skulle tilfredsstilles, men prisen er, at Danmark i dag står i den største internationale krise siden anden verdenskrig. Jeg ved godt, at der er nogle kræfter, vi ikke selv har styr på, men det er statsministeren, som på grund af sin håndtering af krisen er hovedansvarlig for, at det er kommet så langt, som det er kommet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Se, nu kom det jo for dagen, hvad det i virkeligheden drejer sig om. Det er igen, at hr. Holger K. Nielsen er dybt uenig i den udlændingepolitik, som regeringen fører.

Hr. Holger K. Nielsen kalder det en fremmedfjendsk dagsorden, men må jeg minde om, at det altså er en udlændingepolitik, der er bakket op af et meget bredt flertal her i Folketinget, for slet ikke at tale om at det er en udlændingepolitik, der er bakket op af et massivt flertal i den danske befolkning. Det kalder hr. Holger K. Nielsen en fremmedfjendsk dagsorden, og hr. Holger K. Nielsen påkalder sig udenlandske kræfter som støtte til den holdning, hr. Holger K. Nielsen har, og som hr. Holger K. Nielsen ikke kan finde flertal for i Danmark. Men jeg er nødt til at gentage: Her i landet besluttet udlændingepolitikken i det danske Folketing. Det er ikke udlandet, der skal diktere dansk udlændingepolitik.

Kl. 14.25

Formanden:

Så er det hr. Hüseyin Arac som medspørger.

Hüseyin Arac (S):

Jeg har med stor interesse lyttet til debatten. Konflikten er her, vi skal gøre, hvad vi kan, for at løse den, og jeg og mit parti, Socialdemokraterne, har altid slået til lyd for, at vi skal stå sammen for at komme videre.

Jeg hører, at Dansk Folkepartis ordfører, hr. Søren Espersen, er glad for, at vores statsmini-

ster hedder Anders Fogh Rasmussen, og at udenrigsministeren hedder Per Stig Møller, og jeg kan godt forstå Dansk Folkeparti, for det bestemmer lige så meget som udenrigsministeren. Jeg vil ikke overdramatisere og sige, at fru Pia Kjærsgaard bestemmer lige så meget som vores statsminister, men jeg vil spørge statsministeren: Har Dansk Folkeparti nævnt nogen løsningsmodeller for, hvordan vi kan komme ud af denne konflikt? Har Dansk Folkeparti været villig til at diskutere nogen af de løsningsmodeller, regeringen eller andre er kommet med?

Dansk Folkeparti har det godt med konflikten, ligesom nogle andre har det godt. Men Danmark og danskerne har det ikke godt med konflikten. Der er en boykot i gang mod vores land og vores borgere, og har Dansk Folkeparti nævnt nogen løsningsmodeller? Det vil jeg gerne høre.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg deler hr. Hüseyin Aracs opfattelse. Vi skal gøre vores yderste for at finde en holdbar og fremadrettet løsning på alt dette her, og det er faktisk også noget, der løbende drøftes med Folketingets partier, bl.a. i Det Udenrigspolitiske Nævn, men også i andre sammenhænge.

Jeg tror ikke, det tilkommer mig at referere her, hvad de enkelte partier kommer frem med af forslag; det synes jeg må være op til dem selv. Men jeg appellerer til, at vi nu står sammen om at finde holdbare løsninger, og her er regeringen meget åben og lytter til alle gode forslag.

Som hr. Hüseyin Arac i øvrigt er bekendt med – bl.a. fra en samtale, vi har haft, og som jeg godt tror jeg kan tillade mig at referere – har jeg indkaldt til et møde med en række folkevalgte med indvandrerbaggrund. Det er ikke for at drøfte krisen specifikt, men for at drøfte generelle indvandrings- og integrationssspørgsmål i Danmark.

Hüseyin Arac (S):

Jeg vil gerne takke statsministeren for det uformelle møde, vi to har haft. Det var meget konstruktivt og meget lærerigt for mig, og jeg er meget taknemlig over den måde, jeg blev modtaget på.

Jeg vil bare sige, at både oprindelige danskere og vi nye danskere er lidt usikre. Vi vil gerne være med til at løse konflikten, så derfor vil jeg gerne spørge statsministeren en gang til: Vil regeringen hage sig fast på Dansk Folkeparti, eller kan vi andre, som har sagt, at der ikke er et ene-